

“श्रीमंत यशवंतरामां मुकणे यांचे जळ्हार संस्थानातील शैक्षणिक कार्य ”

चंद्रकांत शिवराम गिरी

"କୋଲେଜ୍ ହୁପରି- କୋଲେଜ୍ ହୁପରି- କୋଲେଜ୍ ହୁପରି, କୋଲେଜ୍ ହୁପରି.

I **kj**ka'k :

मुंबई प्रांतामध्ये एकूण लहान मोठी १९ संस्थाने होती. परंतु जव्हार संस्थान हे आदिवासी चे संस्थान होते. या संस्थानचा मुळ संस्थापक जयबा मुकणे असून या संस्थानात १९ राजे होऊन गेले. यापैकी जव्हार संस्थानात १६ वे वंशज श्रीमंत पतंगशहा यांनी आपल्या कार्रकिदित आदिवासी लोकांसाठी शैक्षणिक कार्यास सुरुवात केली. श्रीमंत पतंगशहा हे जन्माने राजे नव्हते तर जव्हार संस्थानातील एका लहानशा नांदगाव या खेडेगावी दि. ३० एप्रिल १८५४ रोजी त्यांचा जन्म - ॥१॥. त्यांचे मुळ नाव मल्हाराव असे होते. बडिलांचे नांव माधवराव असे होते. मल्हारावांचे बडील खाऊन पिऊन सुखी होते. जव्हार संस्थानचे १५ वे अधिपती विक्रमशहा हे निपुत्रीक वारल्यामुळे राणी लक्ष्मीबाई यांनी मल्हाराव यांना इ.स. १८६५ मध्ये दत्तक घेटले व त्यांचे नाव पतंगशह असे ठेवले.

çLrkouk %

श्रीमंत पतंगशहा यांचे प्राथमिक शिक्षण जव्हार येथे नाले .पुढे शिक्षणासाठी त्यांना पुणे येथे पाठविण्यात आले. इ.स.१८६७ ते १८७६ या कालखंडात पुणे येथे वास्तव्य केले. पुणे येथे कृष्णशास्त्री चिपळुणकर, केरोपंत छत्रे, न्या.महादेव, गोविंद रानडे इ. लोक^{०००} त्यांना सहवास लाभला^२. १९ व्या शतकाच्या उत्तरार्धात मुंबई प्रांतामध्ये जे-जे प्रसिद्ध विद्वान होते. त्या सर्वांचे प्रेम पतंगशहा यांनी संपादन केले. इ.स. १८७६ च्या दरम्यान त्यांनी पुणे सोडले .पुणे सोडल्यानंतर त्यांनी कायद्याचा अभ्यास सुरु केला. त्यासाठी रा.ग. पांडुरंग दातार यांना आपले खाजगी शिक्षक म्हणून नेमले. सर्व शिक्षण पूर्ण नाल्यानंतर दि. २२ जाने . १८७७ रोजी जव्हार संस्थानाच्या कारभाराची सर्वसुत्रे त्यांनी आपल्या हाती घेतली^३. अधिकार प्राप्त नाल्यानंतर त्यांनी स्वतः संस्थानातील प्रत्येक खेड्य^{०००}^{१००},^{३००}^{५००}, वस्त्यावर जाऊन आदिवासी लोकांची सर्व स्थिती समक्ष पाहिली. सर्व दुखःचे मुळ अविद्या आहे. शिक्षण हे मानवी जीवनाच्या विकासाचे साधन आहे. असे त्यांचे मत बनले होते. शैक्षणिक, सामाजिक आणि संस्कृतिक क्षेत्रात वैचारिक जागृती व परिवर्तन करण्याच्या हेतूने सामाजिक बांधलिकीतून जव्हार संस्थानात त्यांनी आदिवासीच्या शैक्षणिक कार्याला सुरुवात केली. अंधश्रधा , रुढी परंपरा , दैनंद दारिद्र्य, व्यसन , कुपोषण इ. गोष्टी आदिवासींच्या अप्रगतील कारणीभूत आहेत. आदिवासींच्या सामाजिक जीवनातील अ-गान , अंधःकार दूर करण्यावर एकच उपाय म्हणजे आदिवासींना चांगले शिक्षण देणे व त्यांना सुसंस्कृत करणे हा उपाय आहे. अनेक लोक शिक्षणापासून वांचीत होते. तेव्हा श्रीमंत पतंगशहा यांनी १८७७ ते १९०५ या कालखंडात जव्हार संस्थानात शालेय शिक्षण सुरु केले^४. प्रत्येक महालाच्या मुख्य गांवी प्राथमिक शाळा स्थापन करून आदिवासी लोकांना मोफत शिक्षण देण्याची त्यांनी सोय केली.

स्वतंत्र्यपूर्व कालखंडात भारतामधे बहुजन समाजासाठी शिक्षणाची गरज विचारात घेउन महात्मा फुले, "वृत्तिशाली साहेब आंबेडकर, कर्मवीर भाऊराव पाटील, महर्षी धोंडो केशव कर्व इ.यांनी शिक्षणाला अधिक महत्व दिले होते. परंतु भारतीय आदिवासी जमाती अनेक रुढी-परंपरामळे गतीशन्य बनल्या होत्या.

जव्हार संस्थानात शिक्षणाची मुहूर्तमेढ श्रीमंत पतंगशहा यांनी रोबली⁵. त्यांनी संस्थानात सुरु केलेल्या सर्वशाळा त्याच्यांनतर आलेले राजे कृष्णशहा व नंतर विक्रमशहा यांनी पुढे चालू ठेबल्या.

विक्रमशहानंतर जव्हार संस्थानचा कारभार श्रीमंत यशवंतराव मुकणे यांच्या हाती आला. त्यांनी १९३८ते१९४८ पर्यंत जव्हार संस्थानाचे राजे म्हणन राज्यकारभार केला. त्यांनी १९५२ते१९६२ पर्यंत खासदार म्हणन कार्य केले⁶. श्रीमंत यशवंतराव मुकणे यांनी

प्रजाजनात शिक्षण प्रसार व्हावा याकडे अधिक लक्ष दिले. त्यांनी संस्थानातील शिक्षणातील पोकळी भरून काढण्याचा प्रयत्न केला . संस्थानात नव्या -नव्या इमारती बांधून जब्बार संस्थानात इंग्रजी शिक्षणाची सोय केली ⁷.

जव्हार संस्थानात १९९ गावे होती. प्रत्येक मोठ्या गावात प्राथमिक शाळा सुरु केल्या होत्या . संस्थानात हिंदू , मुस्लीम , ख्रिश्चन , फारशी इ. जातीचे लोक होते. या संवर्सासठी फक्त ६ माध्यमिक शाळा होत्या ^८.त्यात ब्राह्मण , प्रभु , वाणी , सोनार , शिपी , परीट , मराठा , कोळी , मुस्लीम , हे विद्यार्थी शिक्षण घेत होते

- 8) **बालवीर शिक्षण :-** आदिवाशीच्या मुलांना चांगली शिस्त लागावी म्हणून श्रीमंत यशवंतराव मुकणे यांनी आपल्या संस्थानात बालवीर शिक्षण चालु केले हे बालवीर शिक्षण “बालवीर असोसिएशन मुंबई ” यांच्या मार्फत जव्हार संस्थानात दिले जात असे¹⁴. बालवीर शिक्षणासाठी जव्हार राजधानीच्या आसपासच्या खेड्यातील लोक व विद्यार्थी येत असत. बालवीर शिक्षणामुळे आदिवासी लोकांना व विद्यार्थीना शिस्त लागली.
- 9) **संस्कार केंद्र:-** आदिवाशी समाजातील स्पृश्य अस्पृश्य हा भेद नष्ट व्हावा या उद्देशाने भिंवंडी येथे १९४७-४८ मध्ये संस्कार केंद्र स्थापन केले. आदिवासी समाजात नाट्य महोत्सव , क्रिडा महोत्सव , श्रमदान , प्रदर्शन , शिक्षक संमेलने इ. उपक्रमाच्या साहाय्याने शैक्षणिक विकास करण्यात आला.
- 10) **महाविद्यालयीन शिक्षण :-** जव्हार संस्थानात श्रीमंत यशवंतराव मुकणे यांनी उच्च शिक्षणासाठी /महाविद्यालयीन शिक्षणासाठी प्रयत्न केले. पण त्यांच्या कार्याला यश प्राप्त नाले नाही. कारण येथे दलणवळणाची सोय नव्हती . शिवाय महाविद्यालयीन शिक्षण म्हणजे पांढरा हाती पोसण्यासारखे होते. त्यांनी प्राथमिक शिक्षणावरच भर दिला. पण त्यांच्या सहकायांनी नाशिक येथील गोखले शिक्षण संस्थेच्या मदतीने १९८४ मध्ये जव्हार येथे उच्चशिक्षणाची सोय केली. आज या महाविद्यालयात अनेक आदिवासी मुले - मुली शिक्षण घेत आहेत.
- 11) **व्यवसायिक शिक्षण :-** आदिवासी समाजात दारिद्र्य असल्यामुळे त्यांना व्यवसाय उपलब्ध व्हावा यासाठी त्यांना व्यवसायिक शिक्षण मिळावे यासाठी श्रीमंत यशवंतराव मुकणे यांच्या प्रयत्नातून महाराष्ट्र शासनाने जव्हार येथे औद्योगिक प्रशिक्षण संस्था सन १९८४ मध्ये स्थापन केली . आज जव्हार परिसरातील अनेक आदिवासी मुले व मुली औद्योगिक प्रशिक्षण घेत आहेत.

मूल्यमापन : - १० जून १९४८ रोजी जव्हार संस्थान भारतीय संघराज्यात विलीन -नाले. श्रीमंत यशवंतराव मुकणे यांच्या प्रयत्नामुळे आज जव्हार परिसरातील शैक्षणिक विकास -^{००} आहे. श्रीमंत यशवंतराव मुकणे यांची दखल घेऊन महाराष्ट्र शासनाने प्राथमिक व माध्यमिक शाळां व्यतिरिक्त आदिवासी शासकीय आश्रम शाळा सुरु केल्या आहेत. महाराष्ट्र शासन आणि विविध सेवा भावी शैक्षणिक संस्थांच्या मदतीने आदिवासीच्या शैक्षणिक विकासात वाढ होत आहे.

- 1) दिमोटे गंगाधर आण्णाजी , कै. श्रीमंत महाराज पतंगशहा राजेसाहेब, संस्थान जव्हार यांचे चरित्र - ^{००} ११.
- 2) कित्ता पृ. १७
- 3) कित्ता पृ. १९
- 4) ^{००} असलम , शब्दालय दिवाळी अंक - ^{००} २५
- 5) दिमोटे गंगाधर आण्णाजी , कै. श्रीमंत महाराज पतंगशहा राजेसाहेब, संस्थान जव्हार यांचे चरित्र - ^{००} ३३.
- 6) चाबूकस्वार युसुफ याकूब, (वय वर्ष ७८) यांची मुलाखत ३ नावां २००८ आ. ११.३० • ^{००} ००.००
- 7) मुकणे दयानंद जव्हार दर्शन - ^{००} ५२
- 8) वैद्य विष्णु दिनकर , जव्हार संस्थानचा भूगोल व त्यांची ऐतिहासिक माहिती पृ. १९
- 9) मुंबई पुराभिलेखागार, जव्हार स्टेट अॅडमिनीस्ट्रेशन रिपोर्ट १९४४ - ^{००} १९
- 10) मुकणे दयानंद जव्हार दर्शन - ^{००} १०७
- 11) कित्ता पृ.१०८
- 12) मुंबई पुराभिलेखागार , जव्हार स्टेट अॅडमिनीस्ट्रेशन रिपोर्ट - १९४५-४६ ^{००} २०
- 13) कित्ता पृ. २१
- 14) डिंगोरे कृष्णाजी रामचंद्र , यांची मुलाखत , ३ नोंद्वेबर २००८ दु. ३.०० वा. जव्हार